

ПИСМО ДО МОЯ БРАТ

Иване, чаках те да се обадish,
да ми изпратиш скъпа братска вест.
Със здравето си как си? Оздравя ли?
Пиши ми как живееш в Сливен днес!

Аз тук се боря със живота мъжки,
надвивам грижите из моя път,
(Прекрасно е с живота да се бориш
и във борбата да останеш твърд).

Понякога оставам сам и мисля:
ний бяхме двама верни братя с теб,
обичахме се, с грижите на мама
в живота дружно крачехме напред.

Мечтаехме живота да обкичи
гърдите ни с цвеля и люляк свеж.
С мечти живяхме. В тиха братска обич
изгаряхме в един и същ копнеж.

Но днес разбрах, излишна че е била
романтиката, тихата ни скръб.
Животът стръвно смачка всяка нежност,
поведе ни по друг житейски път.